

maal til reglementarist Fastsettelse. Dertil sigter Vædringsforslag Nr. 19.

Til § 9.

Efter Ordet „Beløb“ i Paragraffens første Linie, foreslaar Udvalget ved Vædringsforslag Nr. 20 indskudt: (jfr. § 7), for at afværge den mulige Misforstaaelse, at der ved Beløb skulde være sigtet til det paa Garantibeviset opførte Værdibeløb (jfr. Lovforslagets § 2).

Ved andet Stykke er stillet Vædringsforslag Nr. 21, gaaende ud paa, at efter Garantibevisets Beløb i første Linie indskydes Ordene: „med paaløbne Renter til Forsaldsdagen“, hvilke for Nøjagtigheds Skyld bør medtages, jfr. 1ste Stykke, 1ste Linie; og at det paalægges Skyldneren i Stedet for 6 pCt. Rente fra Forsaldsdagen at svare 1 pCt. Morarente ud over den betingede Rente fra samme Tidspunkt.

Endelig har Udvalget ved Vædringsforslag Nr. 22 foreslaaet Slutningen af Paragraffen omredigeret paa en formentlig tydeligere og korrektere Maade.

Til § 10.

Udvalget har taget under Overvejelse, om man maatte beholde denne Paragraf, hvis Forskrift efter dets Formening næppe kan forventes at ville faa synderlig praktisk Anvendelse hos os; men paa den anden Side har det dog ikke fundet tilstrækkelig Grund til at foreslaa dens Udeldelse, da den foreslaaede Ordning i og for sig skønnes at være brugelig, og man ved at lovgive om nye Omsætningsforhold ikke paa Forhaand bør affære Muligheder, der andet Steds have vist sig praktiske. Kun har Udvalget, da der altsaa i denne Paragraf er Tale om Indførelsen af en ny og hidtil hos os ukendt Ordning, fundet det ønskeligt, at Affattelsen af Paragraffen bliver saa tydelig og forståelig som muligt, og til dette Bjemed, ved Vædringsforslag Nr. 23, foreslaaet en noget udførligere Affattelse, der ligefrem udtaler en Del Sætnin-

Udvalgenes Betænkninger.

ger, som kun mere forudsætningsvis ere antydede i Lovforslagets Affattelse. Saaledes er det i den foreslaaede Affattelse klart og tydelig udtalt, at Oplagsbevisets Indehaver ogsaa i det her foreliggende Tilfælde kan fordrø Garantibeviset udeleveret med behørig Kvittering af Indehaveren, naar han til ham har betalt den paategnede Sum senest paa Forsaldsdagen. Endvidere bør Oplagsbevisets Indehaver have en tilsvarende Ret, som den i § 8 omtalte, til, naar det ikke har været ham muligt at betale det skyldige Beløb til Garantibevisets Indehaver, at deponere Beløbet hos Selskabet, og da Betalingsdagen kan hengaa med Bestræbelser for Betalingens Sværksættelse, saa at det derefter ikke vil være ham muligt at iværksætte Deponeringen endnu samme Dag, og den eller de efterfølgende Dage kunne være Helligdage, paa hvilke den heller ikke kan ske, saa bør han billigvis have Frist til at iværksætte den paa den første efter Forsaldsdagen følgende Søndag. Sværksætter han da Deponeringen, maa han kunne forlange Varerne udeleverede af Selskabet blot mod Tilbageleveringen af Oplagsbeviset i kvitteret Stand. Garantibevisets Indehavers Fuldgørelse er nemlig sikret ved den skete Deponering af det omfrevne Beløb. Men sker Deponeringen paa den anden Side ikke senest den anførte Dag, er Oplagsbevisets Indehavers Ret fortabt. Oplagsbeviset vil da i Overensstemmelse med dets eget Paalydende, der betinger Indehaverens Ret til de oplagte Varer af en Betaling til en bestemt Tid, der ikke er overholdt, være et Papir, hvorefter Varerne ikke længere kunne fordrø udeleverede, som Selskabet derfor heller ikke længer behøver at tage Hensyn til. Selskabet vil følgelig Dagen efter den første paa Betalingsdagen følgende Søndag, naar hverken Betaling eller Deponering have fundet Sted, ansvarsfrit kunne udelevere Varerne til Garantibevisets Indehaver mod Tilbagelevering af dette Bevis i kvitteret Stand. I Overensstemmelse med denne Tankegang er den ved Vædringsforslag